

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 7. julija 2005*

V zadevi C-227/03,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ga je vložilo Rechtbank te Amsterdam (Nizozemska) z odločbo z dne 21. maja 2003, ki je prispela na Sodišče 26. maja 2003, v postopku

A. J. van Pommeren-Bourgondiën

proti

Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J.-P. Puissochet (poročevalec), S. von Bahr, U. Lõhmus in A. Ó Caoimh, sodniki,

* Jezik postopka: nizozemščina.

generalni pravobranilec: F. G. Jacobs,
sodni tajnik: H. von Holstein, namestnik sodnega tajnika,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 9. decembra 2004,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za A. J. van Pommeren-Bourgondiën P. de Casparis, odvetnik,
- za Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank G. Vonk, zastopnik,
- za nizozemsko vlado H. G. Sevenster in C. Wissels, zastopnici,
- za belgijsko vlado A. Snoecx in M. Wimmer, zastopnika,
- za grško vlado M. Apeessos, D. Kalogiros in I. Pouli, zastopniki,

— za Komisijo Evropskih skupnosti D. Martin, H. van Vliet in R. Troosters, zastopniki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 24. februarja 2005

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 39 ES in člena 13 Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe, samozaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti, v različici, kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (EGS) št. 2195/91 z dne 25. junija 1991 (UL L 206, str. 2, v nadaljevanju: Uredba št. 1408/71).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru spora med A. J. van Pommeren-Bourgondiën in Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (upravni odbor sklada za socialno zavarovanje, v nadaljevanju: SVB) zaradi odločitve slednjega, da ne bo ohranil obveznega zavarovanja navedene osebe za nekatera področja socialne varnosti, ker ta ne prebiva na Nizozemskem.

Pravni okvir

Pravo Skupnosti

3 V skladu s členom 4(1) Uredbe št. 1408/71 se ta

„[...] uporablja za vso zakonodajo v zvezi z naslednjimi področji socialne varnosti:

(a) dajatve za bolezen in materinstvo;

(b) invalidske dajatve [...];

(c) dajatve za starost;

(d) dajatve za preživele osebe;

[...]

(g) dajatve za brezposelnost;

(h) družinske dajatve.“

4 Pod naslovom II (členi od 13 do 17a) te uredbe z naslovom „Določitev zakonodaje, ki se uporablja“ je urejena kolizija zakonov.

5 V členu 13 Uredbe št. 1408/71 je določeno:

„1. Ob upoštevanju člena 14c se za osebe, za katere velja ta uredba, uporablja zakonodaja samo ene države članice. Zakonodaja, ki se uporabi, se določi v skladu z določbami tega naslova.

2. V skladu s členi od 14 do 17 velja:

(a) za osebo, zaposleno na ozemlju ene države članice, velja zakonodaja te države članice, tudi če [...] prebiva na ozemlju druge države članice [...]

[...]

(f) za osebo, za katero se preneha uporabljati zakonodaja ene države članice, ne da bi se začela zanjo uporabljati zakonodaja druge države članice, velja zakonodaja države članice, na ozemlju katere ima [...] prebivališče [...]

- 6 V členu 10b Uredbe Sveta (EGS) št. 574/72 z dne 21. marca 1972 o določitvi postopka za izvajanje Uredbe št. 1408/71 (UL L 74, str. 1), v različici, kakor je bila spremenjena in posodobljena z Uredbo Sveta (ES) št. 118/97 z dne 2. decembra 1996 (UL 1997, L 28, str. 1), je določeno:

„Datum in pogoji, po katerih se zakonodaja države članice preneha uporabljati za osebo iz člena 13(2)(f) [U]redbe [št. 1408/71], se določijo v skladu s to zakonodajo [...]“

- 7 V členu 15 Uredbe št. 1408/71 je določeno:

„1. Določbe členov od 13 do 14d se ne uporabljajo za prostovoljno zavarovanje ali za prostovoljno nadaljevanje zavarovanja, razen če v državi članici na enem od področij iz člena 4 obstaja samo prostovoljni sistem zavarovanja.

2. Kadar bi uporaba zakonodaj dveh ali več držav članic privedla do prekrivanja zavarovanj:

- po sistemu obveznega zavarovanja in po enem ali več sistemih prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja, za osebo velja izključno sistem obveznega zavarovanja;

- po dveh ali več sistemih prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja lahko oseba vstopi le v sistem prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja, ki ga je izbrala.

3. V primeru invalidnosti, starosti ali smrti (pokojnin) lahko oseba vstopi v sistem prostovoljnega ali prostovoljnega nadaljevanja zavarovanja v državi članici, tudi če zanj obvezno velja zakonodaja druge države članice, v obsegu, kolikor tako dvojno zavarovanje izrecno ali molče dopušča prva država članica.“

Nacionalna zakonodaja

- 8 Kraljevina Nizozemska je uvedla dve različni vrsti socialnega zavarovanja, in sicer „splošni sistem socialnega zavarovanja“ in „sistem socialnega zavarovanja za zaposlene“.
- 9 V splošnem sistemu socialnega zavarovanja so združeni ti zakoni:
- zakon o splošnem sistemu družinskih dodatkov (Algemene Kinderbijslagwet, v nadaljevanju: AKW);
 - zakon o splošnem sistemu pokojnin za preživele osebe (Algemene Nabestaandenwet, v nadaljevanju: ANW);
 - zakon o splošnem sistemu starostnih pokojnin (Algemene Ouderdomswet, v nadaljevanju: AOW);

— splošni zakon o posebnih stroških zdravljenja (Algemene wet bijzondere ziektekosten, v nadaljevanju: AWBZ).

10 Sistem socialnega zavarovanja za zaposlene urejajo ti zakoni socialne varnosti:

— zakon o dajatvah za primer bolezni (Ziektewet, v nadaljevanju: ZW);

— zakon o zdravstvenem zavarovanju (Ziekenfondswet, v nadaljevanju: ZFW);

— zakon o brezposelnosti (Werkloosheidswet, v nadaljevanju: WW);

— zakon o zavarovanju za primer nezmožnosti za delo (Arbeidsongeschiktheidsverzekering, v nadaljevanju: WAO).

11 Kar zadeva splošno ureditev socialnega zavarovanja, je bila v nizozemski zakonodaji najprej v uporabi ureditev, po kateri so bile osebe, ki so prebivale zunaj Nizozemske in so bile upravičene do nekaterih dolgoročnih dajatev te države, obvezno zavarovane pod nekaterimi pogoji.

- 12 V členu 8 nizozemske uredbe o razširitvi in omejitvi kroga oseb, ki so socialno zavarovane (Besluit uitbreiding en beperking kring verzekerden volksverzekeringen), z dne 3. maja 1989 je bilo določeno:

„1. Socialno zavarovanje se prizna osebi, ki je prenesla prebivališče iz Nizozemske in je imela ob odhodu pravico do:

(a) dajatve na podlagi WAO [...]

[...]

2. Socialno zavarovanje se prizna osebi, ki ne prebiva na Nizozemskem in ima pravico do dajatve [...] iz odstavka 1, če ta pravica izhaja iz obveznih prispevkov na podlagi socialnega zavarovanja ali iz prostovoljnega zavarovanja na podlagi člena 45 AOW ali člena 63 ANW in če ta dajatev [...] znaša vsaj 35 % minimalnega osebnega dohodka.“

- 13 Uredba z dne 3. maja 1989 je bila razveljavljena z uredbo z dne 24. decembra 1998, ki je začela veljati 1. januarja 1999. V členu 26 slednje je bilo določeno, da določbe člena 8 uredbe z dne 3. maja 1989 prehodno veljajo še do 1. januarja 2000. Na ta datum je obvezno zavarovanje za nekatera področja socialne varnosti prenehalo obstajati.

14 Vendar so se osebe, za katere obvezno zavarovanje od 1. januarja 2000 ni bilo več predpisano, lahko prostovoljno zavarovale na podlagi člena 2(1) uredbe z dne 2. januarja 1990 (Besluit inzake vrijwillige verzekering). V skladu s tem členom je to pravico mogoče uveljaviti v enem letu po prenehanju obveznega zavarovanja in za novo zavarovanje zadostuje preprosta izjava, naslovljena na Sociale verzekeringsbank (zavod za socialno zavarovanje).

15 V členu 35 AOW je določeno:

„1. Nekdanji zavarovanec, ki je star 15 ali več let, se lahko prostovoljno zavaruje, če še ni dopolnil 65 let, za obdobje največ 10 let, ki začne teči dan po datumu prenehanja obveznega zavarovanja. [...]

3. Najdaljše možno obdobje 10 let iz odstavka 1 ne velja za: [...] nekdanjega zavarovanca, ki je na dan prenehanja obveznega zavarovanja imel 50 let, ne prebiva na Nizozemskem in je upravičen do:

(i) nadomestila na podlagi zakona o zavarovanju za primer nezmožnosti za delo (WAO) [...]

16 V členu 63 ANW je določeno:

„1. Nekdanji zavarovanci se v obdobjih po dopolnjenem 15. letu in do dopolnjenega 65. leta, v katerih niso zavarovani, lahko prostovoljno zavarujejo pod pogoji, ki jih določa uredba javne uprave ali predpisi, sprejeti za njeno izvajanje.

2. S pogoji iz prvega odstavka je mišljeno zlasti hkratno uveljavljanje možnosti prostovoljnega zavarovanja iz člena 45 splošnega zakona o starostnem zavarovanju.“

17 Vseeno se je obvezno zavarovanje ohranilo za nekatera področja socialne varnosti. V členu 27 uredbe z dne 24. decembra 1998 je določeno obvezno zavarovanje na podlagi AKW, dokler najmlajši otrok ne dopolni 18 let. V členu 7 te uredbe je predvideno, da je na podlagi AWBZ zavarovana oseba, ki ne prebiva na Nizozemskem, ki je zavarovana na podlagi ZWF in ki lahko v skladu z uredbo Sveta Evropske unije v državi, v kateri prebiva, uveljavlja pravico do dajatev, ki se izplačujejo iz zavarovalnih sredstev zdravstvenih zavarovalnic.

18 Po sistemu socialnega zavarovanja za zaposlene, predvsem kar zadeva zakone WAO, ZW in WW, obstajajo v zvezi z zahtevo po zavarovanju naslednji pogoji:

— V členu 20 ZW je določeno, da ta zakon zajema delavce, kot so v njem opredeljeni. V členu 8 je za namene ZW „delavec“ opredeljen kot oseba, ki prejema dajatev na podlagi obveznega zavarovanja v skladu z WAO.

— V členu 8 WW je predvideno, da zaposlena oseba, ki postane nezmožna za delo in katere delovna nezmožnost izvira iz zaposlitve, obdrži status zaposlene osebe.

- Dajatve, ki se izplačujejo na podlagi WAO, in dajatve, do katerih bi bila oseba, ki prebiva v tujini, lahko upravičena na podlagi ZW in WW, niso združljive.

Spor o glavni stvari in vprašanja za predhodno odločanje

- 19 A. J. van Pommeren-Bourgon diën je nizozemska državljan ka, ki prebiva v Belgiji, vendar je vse svoje poklicno življenje delala na Nizozemskem. Od leta 1997 na podlagi WAO prejema nadomestilo za nezmožnost za delo, izračunano glede na najvišjo stopnjo delovne nezmožnosti.
- 20 A. J. van Pommeren-Bourgon diën je bila obveščena, da od 1. januarja 2000 ne bo več obvezno zavarovana po nekaterih nizozemskih sistemih socialnega zavarovanja, in sicer po AOW, ANW in AKW, ker ne prebiva na Nizozemskem. Obveščena je bila tudi, da zato od 1. januarja 2000 od njenega nadomestila na podlagi WAO ne bodo več odtegovali prispevkov za splošni sistem socialnega zavarovanja, da pa se lahko prostovoljno zavaruje na podlagi AOW in ANW, tako da vlož i zahtevo pri zavodu za socialno zavarovanje.
- 21 A. J. van Pommeren-Bourgon diën je izpodbijala prenehanje svojega obveznega zavarovanja pri tem zavodu. Slednji je z dopisom z dne 28. avgusta 2000 potrdil svoje stališče.
- 22 Tožeča stranka je nato pri navedenem zavodu vložila ugovor. Ker ni prejela odgovora, je vložila tožbo pri Rechtbank te Amsterdam.

- 23 Po mnenju tega sodišča in v nasprotju s trditvijo nizozemske vlade se pogoji zavarovanja iz AOW in ANW, zlasti višina prispevka, razlikujejo glede na to, ali je zavarovanje obvezno ali prostovoljno. V okviru obveznega zavarovanja iz AOW in ANW se prispevek izračuna na podlagi obdavčljivega dohodka, prejetega na Nizozemskem, v okviru prostovoljnega zavarovanja pa na podlagi obdavčljivega dohodka, prejetega kjer koli na svetu.
- 24 Poleg tega meni, da lahko soobstoj obveznega in prostovoljnega sistema zavarovancu onemogoči spoštovanje obveznosti zavarovanja pri eni sami ustanovi socialnega zavarovanja, kot je določeno v Uredbi št. 1408/71.
- 25 V teh okoliščinah je Rechtbank te Amsterdam prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo naslednji vprašanji:
- „1. Ali je člen 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 v nasprotju z zakonodajo države članice, na podlagi katere je oseba, ki je na ozemlju te države članice prenehala opravljati poklicno dejavnost, v skladu s to zakonodajo še naprej zavarovana samo, če v tej državi še naprej prebiva, na podlagi zakonodaje te države članice pa je ta oseba še naprej obvezno zavarovana na nekaterih drugih področjih socialne varnosti ne glede na kraj prebivališča?
 2. Ali je za odgovor na prvo vprašanje pomembno, da ima ta oseba na podlagi zakonodaje te države članice možnost, da se prostovoljno zavaruje na nekaterih področjih socialne varnosti, pri čemer to prostovoljno zavarovanje ni pogojeno s tem, da ta oseba v tej državi članici še naprej prebiva?

Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen, se podredno zastavi še to vprašanje:

3. Ali je treba v zgoraj opisanem primeru člen 39 ES razlagati v smislu, da je nadomestitev obveznega zavarovanja s prostovoljnim nezdružljiva s to določbo, če obvezno zavarovanje preneha zaradi uvedbe pogoja prebivališča?

Vprašanja za predhodno odločanje

- 26 Nacionalno sodišče z vprašanji, ki jih je treba obravnavati skupaj, v bistvu sprašuje, ali so določbe člena 39 ES ali člena 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 v nasprotju z uporabo zakonodaje države članice, na podlagi katere je oseba, ki je na ozemlju te države članice prenehala opravljati poklicno dejavnost, na nekaterih področjih socialne varnosti še naprej obvezno zavarovana samo, če v njej še naprej prebiva, na podlagi zakonodaje te države članice pa je ta oseba še naprej obvezno zavarovana na drugih področjih socialne varnosti ne glede na kraj prebivališča, ob upoštevanju dejstva, da se še vedno lahko prostovoljno zavaruje, ko preneha obvezno zavarovanje.

Stališča, predložena Sodišču

- 27 Komisija Evropskih skupnosti ter belgijska in grška vlada menijo, da nizozemska zakonodaja ni združljiva s členom 13(1) Uredbe št. 1408/71, v katerem je predvideno, da se za osebe, za katere velja ta uredba, uporablja zakonodaja samo ene države članice.

- 28 Ocenjujejo, da če se nizozemska zakonodaja za A. J. van Pommeren-Bourgondiën delno preneha uporabljati, bi bilo treba na podlagi člena 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 za tista področja socialne varnosti, ki niso več predmet obveznega zavarovanja, uporabiti zakonodajo države prebivališča. Tako bi se A. J. van Pommeren-Bourgondiën znašla v položaju, v katerem bi bila odvisna od zakonodaj s področja socialne varnosti dveh držav članic, kar je v nasprotju z določbami člena 13(1) iste uredbe.
- 29 Komisija poleg tega poudarja, da člen 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 ni v nasprotju z zakonodajo države članice, v kateri je določeno, da mora oseba, ki je na ozemlju te države članice prenehala opravljati poklicno dejavnost, v njej še naprej prebivati, če želi, da zanjo zakonodaja te države velja še naprej (sodba z dne 11. junija 1998 v zadevi Kuusijärvi, C-275/96, Recueil, str. I-3419, točka 51). Zato bi lahko nizozemski organi tožeči stranki povsem zakonito odrekli uporabo svoje zakonodaje v celoti, ne morejo pa ohraniti obveznega zavarovanja tožeče stranke za nekatera področja nizozemske socialne varnosti in ga odpraviti za druga področja.
- 30 Nizozemska vlada in SVB nasprotno menita, da člen 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 ni v nasprotju z zakonodajo države članice, v kateri je določeno, da je zadevna oseba obvezno zavarovana le za del tveganj, ki jih krije sistem socialne varnosti te države, če slednji ne razlikuje med osebami z državljanstvom in brez njega in če ima oseba možnost, da se po istem sistemu socialne varnosti prostovoljno zavaruje tudi za preostala tveganja.
- 31 Poleg tega predložitveno sodišče, Komisija in grška vlada navajajo, da so pogoji prostovoljnega zavarovanja manj ugodni od pogojev obveznega zavarovanja. To bi

lahko bolj kot na nizozemske državljane vplivalo na državljane drugih držav članic, kar bi pomenilo diskriminacijo in bi bilo v nasprotju s členoma 12 ES in 39 ES.

- 32 Nizozemska vlada nasprotno meni, da so pogoji prostovoljnega zavarovanja enaki ali celo ugodnejši kot pogoji obveznega zavarovanja.

Odgovor Sodišča

- 33 Določbe člena 13(2) Uredbe št. 1408/71 so namenjene le za določanje, katera nacionalna zakonodaja se uporablja za osebe, ki se znajdejo v enem od položajev, navedenih v točkah od (a) do (f) tega člena. Določbe niso predvidene za določanje pogojev upravičenosti ali obveznosti zavarovanja v sistemu socialne varnosti ali na nekaterih področjih takega sistema. Te pogoje, vključno z določbami glede prenehanja zavarovanja, določi vsaka država članica s svojo zakonodajo (sodba z dne 3. maja 1990 v zadevi Kits van Heijningen, C-2/89, Recueil, str. I-1755, točka 19, in zgoraj navedena sodba Kuusijärvi, točka 29).
- 34 Poleg tega so določbe iz naslova II Uredbe št. 1408/71, med katere spada člen 13, namenjene ne le za to, da se prepreči hkratno uporabo več nacionalnih zakonodaj in zaplete, ki jih ta lahko povzroči, temveč tudi za to, da se zagotovi, da osebe, na katere se nanaša področje uporabe te uredbe, ne ostanejo brez zaščite na področju socialne varnosti, ker ni zakonodaje, ki bi jo lahko uporabili zanje (zgoraj navedeni sodbi Kits van Heijningen, točka 12, in Kuusijärvi, točka 28).

- 35 Vendar pa iz člena 13(2)(f) Uredbe št. 1408/71 izhaja, da zakonodaja države članice prebivališča velja le, če ni mogoče uporabiti nobene druge zakonodaje in zlasti če zakonodaja, ki se je za zadevno osebo uporabljala prej, zanjo preneha veljati (sodba z dne 3. maja 2001 v zadevi Komisija proti Belgiji, C-347/98, Recueil, str. I-3327, točki 28 in 29). Če torej obvezno zavarovanje socialne varnosti v eni državi članici preneha, je z zgoraj navedeno določbo določeno zavarovanje v državi članici prebivališča.
- 36 Te določbe v zadevi v glavni stvari ne preprečujejo nadaljnje uporabe nizozemske zakonodaje za A. J. van Pommeren-Bourgondiën. Ob upoštevanju stališča, ki ga je zavzelo Sodišče v zgoraj navedeni sodbi Komisija proti Belgiji, lahko namreč za prejšnje zavarovanje A. J. van Pommeren-Bourgondiën še naprej velja nizozemski sistem socialne varnosti. Na podlagi dejstva, da je to zavarovanje v enem od svojih delov postalo prostovoljno, ne more biti prepovedano nadaljevanje zavarovanja v sistemu obveznega zavarovanja.
- 37 Zato nizozemska zakonodaja osebam, ki ne prebivajo na Nizozemskem in ki so v tej državi prenehale opravljati poklicno dejavnost, omogoča, da se na podlagi zakonodaje te države članice za področja, za katera je obvezno zavarovanje prenehalo, zavarujejo prostovoljno.
- 38 Uporaba nizozemske zakonodaje, ki je predmet obravnave v zadevi v glavni stvari, torej ne povzroča pomislekov z vidika načela enega sistema socialne varnosti iz člena 13(1) Uredbe št. 1408/71.
- 39 Čeprav države članice obdržijo pristojnost glede ureditve svojih sistemov socialne varnosti, pa morajo pri izvajanju te pristojnosti vseeno spoštovati pravo Skupnosti in zlasti določbe Pogodbe ES o prostem gibanju delavcev (sodba z dne

23. novembra 2000 v zadevi Elsen, C-135/99, Recueil, str. I-10409, točka 33). Tako mora biti sistem prostovoljnega zavarovanja za osebe, ki v državi ne prebivajo, združljiv z določbami člena 39 ES.

- 40 Pogoj prebivališča, ki ga postavlja nizozemski zakonodajalec za nadaljnjo upravičenost do obveznega zavarovanja za nekatera področja socialne varnosti, je torej s členom 39 ES združljiv le, če pogoji prostovoljnega zavarovanja za osebe, ki v državi ne prebivajo, niso manj ugodni od pogojev obveznega zavarovanja za ista področja socialne varnosti, ki veljajo za osebe, ki v državi prebivajo.
- 41 Vendar iz predložitvenega sklepa izhaja, da osebe, ki na Nizozemskem ne prebivajo, v skladu z novo nizozemsko zakonodajo v sistemu družinskih dodatkov niso več upravičene ne do obveznega ne do prostovoljnega zavarovanja, razen delno in za prehodno obdobje. Pravico do družinskih dodatkov obdržijo le tiste osebe, ki ne prebivajo na Nizozemskem, ki so to pravico pridobile na podlagi prejšnjega sistema obveznega zavarovanja. Možnost zavarovanja dokončno izgubijo, ko njihov najmlajši otrok dopolni 18 let. Tako za osebe, ki ne prebivajo na Nizozemskem, za te dodatke veljajo manj ugodni pogoji kot za osebe, ki v državi prebivajo.
- 42 Poleg tega predložitveno sodišče trdi, kot je navedeno v točki 23 te sodbe, da višina prispevkov pri obveznem zavarovanju za osebe, ki v državi prebivajo, in pri prostovoljnem zavarovanju za osebe, ki v državi ne prebivajo, ni enaka.

- 43 Nazadnje je glede na majhen odstotek prostovoljnih zavarovanj oseb, ki ne prebivajo na Nizozemskem in katerih obvezno zavarovanje je bilo prekinjeno, mogoče sklepati, da prostovoljno zavarovanje ni preveč ugodna možnost in da se osebe, ki ne prebivajo na Nizozemskem, pri pristopu k temu zavarovanju srečujejo s težavami.
- 44 Iz predhodnih točk izhaja, da so v nizozemski zakonodaji, ki je predmet zadeve v postopku v glavni stvari, osebe, ki ne prebivajo na Nizozemskem, v manj ugodnem položaju, kot ga imajo osebe, ki v tej državi prebivajo, kar zadeva njihovo socialno zavarovanje na Nizozemskem, in je s tem kršeno načelo svobode gibanja, ki je zagotovljeno s členom 39 ES.
- 45 Zato je treba predložitvenemu sodišču odgovoriti, da člen 39 ES nasprotuje zakonodaji države članice, na podlagi katere je oseba, ki je na ozemlju te države članice prenehala opravljati poklicno dejavnost, na nekaterih področjih socialne varnosti še naprej obvezno zavarovana samo, če v njej še naprej prebiva, na podlagi zakonodaje te države članice pa je ta oseba še naprej obvezno zavarovana na drugih področjih socialne varnosti, čeprav prebiva v drugi državi članici, če so pogoji prostovoljnega zavarovanja za področja, za katera je obvezno zavarovanje prenehalo, manj ugodni od pogojev obveznega zavarovanja.

Stroški

- 46 Ker je ta postopek za stranki v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 39 ES nasprotuje zakonodaji države članice, na podlagi katere je oseba, ki je na ozemlju te države članice prenehala opravljati poklicno dejavnost, na nekaterih področjih socialne varnosti še naprej obvezno zavarovana samo, če v njej še naprej prebiva, na podlagi zakonodaje te države članice pa je ta oseba še naprej obvezno zavarovana na drugih področjih socialne varnosti, čeprav prebiva v drugi državi članici, če so pogoji prostovoljnega zavarovanja za področja, za katera je obvezno zavarovanje prenehalo, manj ugodni od pogojev obveznega zavarovanja.

Podpisi